

خَطِ پُولُسِ بَلَدِه فِلِيمُون

پیشگفتار

فِلِيمُون یگ ایماندار بُود و اِمکان دَره که یکی از اعضای جماعتِ ایماندارای شارِ کولسیه بُوده بَشه. اُو یگ غلام دَ نامِ اونیسیموس دَشت که از پیش شی دوتا کُدد و یگو چیز شی ره ام شاید قد خو بُردد. مُطابقِ قانونِ رُوم جزای ازو کلو سخت بُود. دَ امزو زمانِ پُولُس دَ بَندي خانه بُود و اونیسیموس قد ازو آشنا شد و دَ وسیله ازو دَ عیسیٰ مسیح ایمان اُورد.

دَ امزی خط، پُولُس از فِلِيمُون خاهش مونه که اُو اونیسیموس ره دَ عنوانِ برارِ عزیز خو قبول کنه و قد ازی کارِ دل-و-جانِ پُولُس ره تازه کنه.

فهرستِ عنوانِ ها

دُعا و سلام (آیه ۱)

شُکرگزاری و دُعا (آیه ۴)

خاهشِ پُولُس از فِلِيمُون (آیه ۱۰)

دُعا و سلام

^۱ از طرفِ پولس، که بخاطرِ مسیحِ عیسیٰ بِنَدیِ اَسْتُمْ و از طرفِ برارِ مو تیموتائوسِ بلدهِ دوستِ عزیز و همکارِ مو فلیمون ^۲ و بلدهِ خوارِ مو اَپفیه و بلدهِ همسنگرِ مو اَرخِیپس و بلدهِ جماعتِ ایماندارای که دَ خانهِ تُو جمِ موشه: ^۳ فِیض و سلامتی از جانبِ آتِهِ مو خُدا و مولاِ عیسیٰ مسیحِ نصیبِ شُمو شنه.

شُکرگزاری و دُعا

^۴ وختیکه تُو ره دَ دُعا های خُو یاد مُونم، همیشه خُدا ی خُو ره شُکر-و-سپاس مَوگیم، ^۵ چراکه دَ باره ایمان تُو دَ مولاِ عیسیٰ و مَحَبَّتِ تُو بلدهِ تمامِ مُقَدَّسینِ مِیشتنوم. ^۶ دُعا مُونم که شریکِ کدونِ ایمان تُو قدِ دیگر و تاثیرگذار شنه، تا تمامِ خُوبی های ره پی ببری که دَ وسیلهِ مسیحِ دَز مو وجودِ دَره. ^۷ آی برار، مَحَبَّتِ تُو خوشی و دلگرمی کلو نصیبِ مه کده، چراکه دلِ های مُقَدَّسینِ دَ وسیلهِ از تُو تازه شده.

خاهشِ پولس از فلیمون

^۸ پس، اگرچه دَ وسیلهِ مسیحِ جُرأت کده میتنم که دَ بِلِه تُو حُکم کنم تا وظیفه خُو ره انجام بدي، ^۹ لیکن دَ اساسِ مَحَبَّتِ از تُو خاهشِ مُونم. ما، پولس که یگ آدم پیر و فعلاً بخاطرِ مسیحِ عیسیٰ بِنَدیِ اَسْتُمْ، ^{۱۰} دَ باره باچه خُو اونیسیموس که دَ دورونِ بِنَدیِ گری ما آتِه روحانی ازو شُدُم، از تُو یگ خاهشِ مُونم. ^{۱۱} او سابقِ بلدهِ تُو بے فایده بود، ولی فعلاً ام بلدهِ از تُو و ام بلدهِ ازمه فایده مند آسته. ^{۱۲} او ره که دل-و-جان مه آسته، دَ پیشِ از تُو پس ربی مُونم. ^{۱۳} ما میخاستم که او ره دَ پیشِ خُو نگاه کنم تا دَ دورونی که ما بخاطرِ خوشخبری بِنَدیِ اَسْتُمْ، دَ جای از تُو بلدهِ مه خدمت کنه، ^{۱۴} لیکن نخاستم که بدونِ موافقتِ از تُو کُدم کاری کنم تا نیکی-و-مهربانی تُو از رویِ مجبوری نبشه، بلکه از رویِ رضایت بشه. ^{۱۵} شاید دَ امزی دلیلِ او بلدهِ یگ وختِ کم از تُو جدا شد تا که تُو او ره بلدهِ همیشه قد خُو دشته بشی، ^{۱۶} مگم نه مثلِ یگ غلام، بلکه بالهتر از یگ غلام، مثلِ برارِ عزیز. خصوصاً بلدهِ ازمه او عزیز آسته، ولی بلدهِ از تُو کلوتر، ام از نگاهِ انسانی و ام دَ خدمتِ مولا. ^{۱۷} پس اگه مره همکارِ خُو میدنی، امو رقم که از مه پذیرایی مونی ازو ام پذیرایی کو. ^{۱۸} اگه کُدم غلطی قد تُو کده بشه و یا کُدم چیز از تُو قرضدار بشه، دَ پای ازمه حساب کو. ^{۱۹} ما، پولس، قد دِستِ خود خُو امی ره نوشته مُونم: "ما او ره آدا مُونم." ^{۲۰} البته نَموگم ام که تُو حتی جان خُو ره از مه قرضدار آستی. ^{۲۰} آره، آی برار، امیدوار اَسْتُمْ که امی فایده تُو دَ نامِ مولا دَز مه برسه. پس دل-و-جان مره دَ نامِ مسیحِ تازه کو. ^{۲۱} ما بخاطرِ اعتمادی که دَ اطاعتِ تُو دَرُم، ای ره نوشته مُونم و

میدنم که حتی کلوتر از چیزی که تقاضا مونم، انجام میدی. ^{۲۲} علاه ازی، یگ اُناق بلده مه آماده گو، چون امیدوار
استم که د وسیله دُعا های شمو دوباره د پیش شمو اُورده شنم. ^{۲۳} ایپفراس که بخاطر عیسی مسیح قد ازمه قتی
بندی آسته سلام زبی مونه، ^{۲۴} امچنان همکارای مه مرقس، ارسترخس، دیماس و لوقا. ^{۲۵} فیض مولا عیسی مسیح
قد روح شمو بشه.